

Regels met betrekking tot de begroting en verantwoording van de kosten van het toezicht van de Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandsche Bank en de financiering van de toezichtkosten (Wet bekostiging financieel toezicht 2019)

MEMORIE VAN TOELICHTING

I ALGEMEEN

§1. Inleiding

Met dit wetsvoorstel wordt de Wet bekostiging financieel toezicht (Wbft) vervangen. De aanleiding hiervoor is de vijfjaarlijkse evaluatie van de kostenverdeling over de onder toezicht staande personen. Deze evaluatie heeft in 2017 plaats gevonden. Daarbij is gebleken dat de huidige wet onvoldoende beantwoordt aan de behoefte van toezichthouders en ondertoezichtstaanden om noodzakelijke wijzigingen tijdig door te voeren. De Wbft regelt in detail de heffingen voor zowel de eenmalige handelingen als voor het doorlopend toezicht. De toezichthouders hebben in de afgelopen jaren nieuwe taken gekregen die wijziging van de Wbft noodzakelijk maakten. Dit heeft tot vele wijzigingen geleid en vanwege de doorlooptijd van een wetswijziging van gemiddeld twee jaar liep de verdeling van de kosten in de Wbft regelmatig achter bij de toezichtpraktijk. Met een andere opzet van de wet kunnen de toezichtpraktijk en wettelijke kosteverdeling beter bij elkaar aansluiten. Nu een wetswijziging nodig is vanwege de aanpassing van de procentuele aandelen, wordt de gelegenheid aangegrepen om de vormgeving van de wet aan te passen. Met dit voorstel blijven de uitgangspunten van de doorberekening in de wet geregeld, maar wordt de uitwerking van de heffingen gedelegeerd naar lagere regelgeving. Dit past ook beter bij de aard van de bepalingen en maakt dat noodzakelijke aanpassingen voortvarender doorgevoerd kunnen worden.

De Wbft bevat naast de doorberekening van de kosten van De Nederlandsche Bank NV (DNB) en de Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) regels over de begroting en verantwoording van die toezichthouders. Voor die onderdelen bevat dit wetsvoorstel alleen een wijziging over de maximale hoogte van de begroting van de toezichthouders en de verhouding tot het kostenkader.

Omdat de aanpassing van de wetsopzet tot behoorlijk wat wijzigingen leidt, is voor de inzichtelijkheid gekozen om de wet als geheel opnieuw vast te stellen. Daarbij kan de wet ook op enkele andere punten inzichtelijker gemaakt worden.

In deze memorie van toelichting wordt in paragraaf 2 ingegaan op de achtergrond van de gewijzigde opzet van de wet. In paragraaf 3 wordt ingegaan op de begroting en verantwoording door de toezichthouders. Vervolgens worden in paragraaf 4 de uitgangspunten uiteengezet bij de doorberekening van de kosten aan de sector. Hierbij wordt inzicht gegeven in de wijze waarop de verdeling van de kosten op lager niveau wordt uitgewerkt. In de daarop volgende paragrafen wordt achtereenvolgens ingegaan op de financiële gevolgen en administratieve lasten, de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid en de consultatie van het voorstel. Tot slot worden in deel II van deze memorie de artikelen technisch toegelicht en is een

transponeringstabel met de verhouding tot de huidige wet opgenomen.

Deze toelichting is mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gegeven in verband met diens verantwoordelijkheid voor de wetgeving voor pensioenfondsen.

§2. Gewijzigde vormgeving van de wet

2.1 Aanleiding

De Wbft regelt twee onderwerpen. Ten eerste de begroting en verantwoording door de AFM en DNB en ten tweede de financiering van de kosten van deze toezichthouders. De kosten worden vergoed door de onder toezicht staande personen. Zij krijgen daartoe jaarlijks een heffing opgelegd. De wet spreekt over personen. Dit betreft grotendeels rechtspersonen (financiële ondernemingen). Bij de vergoeding is een splitsing gemaakt tussen eenmalige handelingen en doorlopend toezicht. Het doorlopend toezicht leidt tot de meeste kosten. Voor de verdeling van deze kosten over de verschillende categorieën onder toezicht staande personen is in de Wbft een procentuele verdeling vastgelegd. Bij de invoering van de Wbft is aangegeven dat die procentuele verdeling iedere vijf jaar zal worden bezien en indien nodig herzien.¹ De Wbft is op 1 januari 2013 in werking getreden. In 2017 is de procentuele verdeling tegen het licht gehouden. Daarbij zijn de toegankelijkheid en de vormgeving van de Wbft betrokken.

In de huidige opzet van de Wbft zijn de uitgangspunten voor de bekostiging van de toezichthouders bij wet geregeld en zijn in bijlagen bij de wet bedragen per eenmalige toezichthandeling opgenomen evenals een procentuele verdeling over de sector van de kosten van het doorlopend toezicht. Bij de invoering van de wet werd verwacht dat de bijlagen vrijwel niet aangepast zouden hoeven te worden. Bij het doorlopend toezicht zou de procentuele toedeling per categorie een dempende werking hebben op fluctuaties en zouden wijzigingen alleen nodig zijn als door mutaties binnen een categorie het toezicht op die categorie sterk wijzigt en tot onrechtvaardige verhoudingen zou leiden. In de praktijk is gebleken dat de bijlagen bij de wet veel vaker aangepast moesten worden dan voorzien.² Het ging hierbij vooral om zaken als toevoegingen van eenmalige toezichthandelingen, wijzigingen van omschrijvingen van toezichtcategorieën en aanpassing van verwijzingen. De meeste wijzigingen volgden rechtstreeks uit Europese regelgeving.³ De huidige opzet van de wet leidde derhalve tot een groot aantal wetwijzigingen en daarmee voor problemen rond de doorberekening van kosten voor de invoering van Europese regelgeving. Het feit dat de uitwerking van de doorberekening bij wet is geregeld, heeft als gevolg dat wijzigingen een relatief langdurig wetgevingstraject doorlopen, waardoor de regels in de wet regelmatig achterlopen op de feitelijke situatie. Daardoor wordt doorgaans met enige vertraging gereageerd op ontwikkelingen en verplichtingen die zijn ingegeven door de nationale of Europese praktijk. Zo kan een Europese verordening die nieuwe vergunningen in het leven roept, tot

¹ Kamerstukken II 2011/12, 33 057, nr. 3.

² Stb. 2012, 678, Stb. 2013, 228, Stb. 2013, 487, Stb. 2014, 253, Stb. 2014, 532, Stb. 2015, 304, Stb. 2015, 428, Stb. 2015, 431, Stb. 2015, 532, Stb. 2015, 549, Stb. 2016, 91, Stb. 2016, 297 en Stb. 2016, 398. Daarnaast zijn op dit moment nog enkele voorstellen aanhangig tot wijziging van de Wbft.

³ 90 procent van de wijzigingen houdt verband met de implementatie van Europese regelgeving. Het ging onder meer om de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen, de richtlijn en verordening kapitaalvereisten, richtlijn solvabiliteit II en de richtlijn en verordening marktmisbruik.

gevolg hebben dat de vergunningen kosteloos worden verleend tot het moment waarop de Wbft op de vergunningsplicht is aangepast.⁴

In algemene zin is het huidige systeem te inflexibel gebleken bij noodzakelijke aanpassingen. Dit geldt ook bij de vijfjaarlijkse herziening van de percentages voor de verschillende toezichtcategorieën. De herziene procentuele verdeling sluit aan bij de toezichtinspanningen en wetgeving op dat moment, terwijl in de regel de wetwijziging pas twee jaar later in werking kan treden. Feitelijk is er daarmee ook geen sprake meer van een vijfjaarlijkse herziening. Dit is noch voor de betrokken instellingen, noch voor het draagvlak voor de bekostiging een goede zaak.

Nu toch een wetwijziging nodig is om de procentuele verdeling aan te passen, is gezien het bovenstaande gekozen voor een verbeterde vormgeving van de Wbft. Het detailniveau van de kostentoedeling in combinatie met het feit dat gebleken is dat deze kosten veelvuldig aanpassing behoeven, waarbij dit in de regel volgt uit Europese normen, maken dat delegatie van de uitwerking van de kosten passender is. Daarbij wordt aangesloten bij algemene wetgevingsuitgangspunten⁵ en andere wettelijke regelingen over de doorberekening van toezichtkosten⁶.

2.2 Nieuwe opzet

In de opzet van dit wetsvoorstel zijn de begroting- en verantwoordingscyclus en de uitgangspunten voor de doorberekening van de kosten van de toezichthouders op wetsniveau geregeld. De uitwerking van de vergoeding van deze kosten wordt bij lagere regelgeving vastgesteld. Bij die uitwerking wordt een onderscheid gemaakt tussen de vergoeding van de kosten voor eenmalige handelingen en de kosten van het doorlopend toezicht.

De kosten voor de eenmalige handelingen zijn relatief beperkt van omvang. Het gaat feitelijk om leges voor het verlenen van onder meer vergunningen en ontheffingen op grond van nationale wetgeving of Europese verordeningen. Deze eenmalige handelingen zijn nu opgenomen in bijlage I bij de Wbft. Op grond van het voorliggende voorstel wordt deze lijst met handelingen en daaraan verbonden kosten voortaan bij ministeriële regeling vastgesteld, zoals bij dergelijke tariefregelingen gebruikelijk is. Dit maakt het mogelijk om bij het ontstaan van nieuwe eenmalige handelingen (bijvoorbeeld op grond van een verordening) hier direct leges aan te koppelen door de lijst aan te passen.

Het overgrote deel van de toezichtkosten wordt gevormd door het doorlopend toezicht. Deze kosten worden verdeeld over de verschillende categorieën personen die onder toezicht staan van de AFM of DNB. Voor hen is het uitgangspunt van voorspelbaarheid en stabiliteit van te vergoeden kosten relevant. Bij de vaststelling van de Wbft is er daarom voor gekozen, behoudens noodzakelijke aanpassingen, de verdeling elke vijf jaar te bezien. Dit uitgangspunt blijft van kracht. De nieuwe verdeling zal ook pas weer na vijf jaar worden bezien en indien nodig herzien. Tegelijkertijd wordt rekening

---

⁴ Een voorbeeld hiervan is de aanpassing van Bijlage I van de Wbft als gevolg van de verordening beheerders alternatieve beleggingsinstellingen. Zie Verordening (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU 2011, L 174) welke voorziet in een geharmoniseerd kader voor de vergunningverlening aan en het toezicht op beheerders van beleggingsinstellingen. Kamerstukken 33 235.

⁵ Zie onder meer aanwijzing 26 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

⁶ Zie bijvoorbeeld artikel 6a van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt.

gehouden met de realiteit die ertoe noopt dat bij omvangrijke taakwijzigingen of andere substantiële mutaties de wetgeving voortvarender aan de praktijk aangepast moet kunnen worden dan nu het geval is. Daarom wordt voorgesteld om de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht voortaan bij algemene maatregel van bestuur te regelen. De vaststelling van die uitwerking blijft daarmee met waarborgen omkleed, terwijl noodzakelijke aanpassingen binnen een jaar doorgevoerd kunnen worden. In paragraaf vier van deze memorie wordt nader ingegaan op de uitgangspunten bij de kostenverdeling.

§3. Begroting en verantwoording toezichthouders

3.1 Inleiding

De AFM en DNB zijn zelfstandige bestuursorganen in de zin van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.⁷ In aanvulling op die wet geeft de Wbft regels over de begroting en verantwoording door de toezichthouders. Op één punt na zijn deze regels in het onderhavige voorstel inhoudelijk ongewijzigd overgenomen uit de Wbft. Alleen ten aanzien van het kostenkader wordt een inhoudelijke wijziging voorgesteld.

DNB is alleen voor haar toezichttaak zelfstandig bestuursorgaan. De reikwijdte van de Wbft is daarom hiertoe beperkt. Naast het toezicht dat DNB houdt op de naleving van verschillende wetten heeft DNB ook monetaire taken op grond van de Bankwet 1998. Die monetaire taken vallen niet onder de reikwijdte van de Wbft en ook niet onder deze herziening. Dit betekent dat de begroting en verantwoording van DNB dus op een deel van haar activiteiten ziet en dat alleen de kosten voor die activiteiten worden doorberekend.

3.2 Begroting en verantwoording

De Kaderwet zelfstandige bestuursorganen geeft regels voor de begroting van de kosten van de uitvoering van taken door zelfstandige bestuursorganen en voor de verantwoording van gemaakte kosten en gerealiseerde werkzaamheden. In de Wbft is hier invulling aan gegeven met regels over termijnen voor indiening en inrichting van de begroting en verantwoording.

Deze regels over de begroting en verantwoording zijn in onderhavig voorstel inhoudelijk ongewijzigd overgenomen. Enkele onderdelen worden verplaatst naar de algemene maatregel van bestuur waarin de verdeling van de kosten van het toezicht wordt geregeld. Het gaat dan om de inrichting van de begroting in eenmalige en overige kosten. Omdat deze inrichting direct verband houdt met de verdeling van de kosten over de toezichtcategorieën, worden deze bepalingen in de algemene maatregel van bestuur geregeld waarin de uitwerking van de doorberekening plaats vindt.

3.3 Kostenkader

Achtergrond

Op grond van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen moeten de begrotingen van zelfstandige bestuursorganen door de betrokken minister(s) worden goedgekeurd. Ten behoeve van de goedkeuring van de begrotingen van AFM en DNB stellen de Ministers van Financiën en van Sociale Zaken en

---

⁷ In artikel 1:30 van de Wet op het financieel toezicht is de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen van toepassing verklaard.

Werkgelegenheid sinds de inwerkingtreding van de Wbft (1 januari 2013) vooraf een kostenkader voor de begrotingen vast. Het kader geeft een berekening van het in enig begrotingsjaar toegestane maximale bedrag aan toezichtkosten. Het kader heeft daarmee tot doel de begroting van de toezichthouders te beheersen en om duidelijkheid en rust te creëren. De formule voor het kostenkader zelf is vastgelegd in het Toezichtarrangement.⁸ Dit is een nadere uitwerking van de bepalingen in wet- en regelgeving, waarin onder meer de verhouding tussen de toezichthouder en de Ministers van Financiën en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tot uitdrukking komt. Sinds 1 januari 2015 zijn de hoofdlijnen achter het kostenkader verankerd in de Wbft.

Doel kostenkader

De Ministers van Financiën en Sociale Zaken en Werkgelegenheid dragen zogenoemde systeemverantwoordelijkheid voor 'hun' zelfstandige bestuursorganen. Hiertoe hebben zij de bevoegdheid om de begroting goed te keuren. Ter invulling van die bevoegdheid stellen de ministers een kader op voor de berekening van de begrotingen van de toezichthouders. Het doel hiervan is het beheersen van de ontwikkeling van de toezichtkosten door het stellen van een jaarlijks toegestaan maximum van de begrotingen van de toezichthouders. Met de formule voor het kostenkader is getracht om balans te vinden tussen enerzijds het beheersen van de toezichtkosten en anderzijds het bieden van ruimte aan de toezichthouder om de aan hem opgelegde taken op adequate en verantwoorde wijze te kunnen uitvoeren. Ook biedt het kostenkader duidelijkheid over de kaders waarbinnen de begroting van de toezichthouders moet worden opgesteld. Dit draagt bij aan bestuurlijke rust.

Herziening onderdelen kostenkader

In 2016 is het kostenkader voor de periode 2017-2020 vastgesteld.⁹ Bij de totstandkoming hiervan is gebleken dat de wijze waarop de maximering van de begrotingen nu in de Wbft is geregeld niet optimaal is. Zo draagt de formule in artikel 2, vierde lid, Wbft met de laatst goedgekeurde begroting als basis voor de begroting van het volgende jaar er niet aan bij dat de toezichthouders hun begroting zo efficiënt mogelijk inrichten. Bij de nieuwe begroting is de laatst goedgekeurde begroting leidend in plaats van een effectieve kostentoedeling voor de verrichting van de taken. Daarbij speelt mee dat een lagere begroting in enig jaar direct consequenties heeft voor opvolgende jaren. In dit voorstel wordt daarom niet de begroting van het voorafgaande jaar als maatstaf genomen, maar het kostenkader dat voor het desbetreffende jaar is vastgesteld. De vaststelling van het kostenkader wordt bij wet geregeld om ervoor te zorgen dat de toezichthouders de ruimte krijgen om de aan hen opgelegde taken zo efficiënt mogelijk en met behoud van kwaliteit te kunnen invullen, en er op toe te zien dat dit gebeurt binnen een vooraf bepaald wettelijk kader. Daarbij is vastgelegd dat de basis van een kostenkader voor enig jaar wordt gevormd door het kostenkader van het voorafgaande jaar. Het gaat hierbij om een maximum: verhogingen kunnen alleen verband houden met nieuwe taken en loon- en prijsbijstellingen. Het kader wordt steeds voor een periode van vier jaar vastgesteld. De Ministers informeren de Tweede Kamer telkens over een nieuw kader.

§4. Financiering van de toezichtkosten

⁸ Zie ook Kamerstukken II 2012/13, 32 648, nr. 4.

⁹ Kamerstukken II 2015/16, 33 957, nr. 24.

4.1 Inleiding

Naast de begroting en verantwoording van de kosten van de toezichthouders, regelt de Wbft de financiering van deze kosten. Sinds 1 januari 2015 worden deze kosten volledig in rekening gebracht bij de sector. Inhoudelijk worden hierin geen wijzigingen voorgesteld.

Zoals in paragraaf 2 is aangegeven, wordt met onderhavig voorstel de wettelijke vormgeving van de kostenvergoeding aangepast. De uitgangspunten hiervan worden bij wet geregeld, de verdere uitwerking wordt bij algemene maatregel van bestuur en ministeriële regeling geregeld. In deze paragraaf wordt ingegaan op de uitgangspunten van de kostenvergoeding en wordt inzicht gegeven in de wijze van uitwerking.

4.2 Uitgangspunten bij de vergoeding

Voor de vergoeding van de kosten van de toezichthouders staan vier uitgangspunten centraal. Deze uitgangspunten zien op wie de kosten vergoedt, de omvang van de kosten, de te onderscheiden kosten en de voorspelbaarheid en stabiliteit van de vergoedingen. Deze uitgangspunten vormen de basis voor de door de toezichthouders in rekening te brengen bedragen en zijn daarom in het wetsvoorstel opgenomen.

I. onder toezicht staande personen vergoeden de kosten

Net als in de huidige Wbft wordt het uitgangspunt gehanteerd dat de personen die onder toezicht staan van de AFM of DNB de volledige kosten van dat toezicht dragen. Onder deze personen vallen degenen ten behoeve van wie de toezichthouder een specifieke handeling verricht en degenen die activiteiten verrichten waarop de AFM of DNB toezicht houdt. Deze doorberekening is gebaseerd op het beleid van het rapport Maat Houden 2014¹⁰ en is staand kabinetsbeleid¹¹. Op het terrein van de financiële markten is bij handelingen die de toezichthouders specifiek voor een persoon verricht sprake van individueel profijt en bij het doorlopend toezicht is sprake van systeemprofijs.

II. begrote kosten vormen de basis

De begroting van de toezichthouders vormt de basis voor de kosten die in enig jaar in rekening worden gebracht bij de onder toezicht staande personen. Alle kosten die de toezichthouder opneemt houden verband met het uitvoeren van de wettelijke toezichttaken. Het gaat hierbij om directe en indirecte kosten. Bij indirecte kosten kan gedacht worden aan het in stand houden van een digitale infrastructuur, het voorbereiden van taken of administratiekosten. De betrokkenheid van de toezichthouders bij de voorbereiding van nieuwe taken op grond van nationale of internationale wet- en regelgeving valt ook onder de kosten die doorberekend worden.

De begrote kosten van de toezichthouders voor de uitvoering van de taken in Caribisch Nederland worden niet in rekening gebracht op grond van dit wetsvoorstel.¹²

Omdat de vergoeding van de toezichthouders jaarlijks plaats vindt op basis van

---

¹⁰ Kamerstukken II 2014/15, 24 036, nr. 407.

¹¹ Kamerstukken II 2016/17, 24 036, nr. 417.

¹² De vergoeding van de kosten voor het toezicht in de BES is geregeld in de Wet financiële markten BES.

de begrote kosten, vindt een verrekening plaats met de daadwerkelijk gerealiseerde kosten in het voorafgaande jaar. Dit gebeurt door middel van het exploitatiesaldo. Dit saldo kan negatief of positief zijn. In dat saldo worden inkomsten uit boetes en verbeurde dwangsommen tot € 2,5 miljoen meegenomen. Net als in de huidige situatie vormt dit bedrag een compensatie voor de handhavingskosten van de toezichthouders.¹³

III. onderscheid tussen kosten voor eenmalige handelingen en doorlopend toezicht

Bij de doorberekening van toezichtkosten hanteert het rapport Maat Houden 2014 het uitgangspunt dat de bijdragen redelijk moeten zijn en gebaseerd op de werkelijke kosten. Ten behoeve hiervan wordt bij de doorberekening van toezichtkosten in de financiële markten een onderscheid gemaakt tussen kosten voor eenmalige handelingen en kosten voor doorlopend toezicht.

Eenmalige handelingen zijn handelingen die specifiek voor een bepaalde persoon worden verricht. Het zijn handelingen die een incidenteel karakter hebben en niet structureel voor alle personen (binnen een bepaalde categorie) worden verricht. Te denken valt aan het in behandeling nemen van een aanvraag voor een vergunning of een ontheffing, het in behandeling nemen van een verzoek tot registratie of inschrijving, het toetsen van een bestuurder of het toetsen van een prospectus. Feitelijk gaat het hier om een vorm van leges. Omdat het hier om concrete vooraf bepaalde handelingen gaat, kunnen hier specifieke bedragen aan worden verbonden. Deze bedragen worden per handeling afzonderlijk doorberekend bij de persoon ten behoeve van wie de handeling wordt verricht. Deze concrete kostentoedeling past in het kader van 'individueel toerekenbaar profijt' bij het karakter van de handelingen.

De overige kosten van de toezichthouders zijn de kosten voor het doorlopend toezicht. Het gaat dan om het algemeen toezicht op de naleving van wet- en regelgeving en de handhaving van die wet- en regelgeving. Het toezicht is risicogericht. Tegelijkertijd vallen hier vele activiteiten onder die niet direct voor één individuele persoon worden gemaakt. Voor de vergoeding van deze kosten bestaat een eigen systematiek om tot het per persoon te vergoeden bedrag te komen. De basis wordt gevormd door kosten toe te rekenen aan categorieën personen (beleggingsinstellingen, verzekeraars, banken, pensioenfondsen, e.d.). De kosten per categorie zijn gebaseerd op de regels waarop toezicht moet worden gehouden op de naleving, de toezichtintensiteit en de omvang en aard van de populatie van de categorie. Vervolgens worden per categorie maatstaven vastgesteld om tot de concrete vergoeding per persoon uit die categorie te komen. Bij de maatstaven gaat het bijvoorbeeld over omzet en aantal werknemers. Op die manier wordt zo dicht mogelijk gekomen tot de werkelijke kosten die per onder toezicht staande persoon worden gemaakt.

IV. voorspelbare en stabiele kosten

De onder toezicht staande personen moeten rekening kunnen houden met de jaarlijks te vergoeden kosten. Voorspelbaarheid en stabiliteit zijn relevant vanuit economisch oogpunt en bedrijfsvoering. Het is daarom van belang dat

---

¹³ Bij handhaving worden kosten bij bepaalde instellingen gemaakt. Om deze kosten niet ten laste van alle instellingen te laten komen, is geregeld dat tot € 2,5 miljoen wordt gecompenseerd uit boetes en dwangsommen (artikel 7, derde lid, Wbft). Dat bedrag komt overeen met de begrote kosten voor handhaving bij de toezichthouders in 2015 (Kamerstukken II 2014/15, 33 957, nr. 19) en hierin zijn geen wijzigingen opgetreden.

fluctuaties in de kosten zoveel mogelijk worden beperkt. Een aantal maatregelen moet zorgen voor een dempende werking op de fluctuaties.

Allereerst worden de totale kosten van de toezichthouders beheerst door het kostenkader. De Ministers stellen een kostenkader op waarin een maximum voor de begroting is opgenomen. De begroting mag niet hoger uitkomen dan het kostenkader voor het desbetreffende jaar. Verhoging van het kostenkader is ook gelimiteerd. Het kostenkader kan ten opzichte van het voorafgaande jaar alleen verhoogd worden in verband met loon- en prijsbijstellingen of in verband met de uitvoering van nieuwe taken. Fluctuaties van de totale kosten van de toezichthouders zijn hiermee beperkt. Voor een nadere toelichting op het kostenkader wordt verwezen naar paragraaf 3.3.

Daarnaast worden ook fluctuaties in de door te berekenen bedragen zoveel mogelijk beperkt. De kosten voor de eenmalige handelingen zijn voorspelbaar en stabiel. Dit betreffen vaste bedragen. Het overgrote deel van de kosten van de toezichthouders wordt gevormd door de kosten voor het doorlopend toezicht. Voor de voorspelbaarheid en stabiliteit hiervan is gekozen voor verdeling van de sector in toezichtcategorieën. Voor de categorieën is vervolgens aan de hand van de omvang en intensiteit van het toezicht een procentuele verdeling van de kosten gemaakt. In de huidige Wbft is dit geregeld in de bijlagen II, III en IV. Bij ministeriële regeling worden vervolgens jaarlijks aan de hand van de begroting en eventuele mutaties binnen een categorie de concrete tarieven vastgesteld op grond waarvan de bijdrage per onder toezicht staande persoon wordt berekend.¹⁴

Bij de vaststelling van de Wbft was het idee dat de totale kosten van DNB via één centrale verdeling over de toezichtcategorieën verdeeld kon worden. Dit heeft anders uitgepakt. DNB verricht voor bepaalde groepen instellingen specifieke taken die niet mee te nemen zijn in de totale verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht. Dit heeft er sinds de vaststelling van de Wbft toe geleid dat er bijlagen aan de Wbft zijn toegevoegd waarin kosten afzonderlijk aan groepen worden doorberekend (bijlagen III en IV). Daarnaast was in verband met het depositogarantiestelsel een extra bijlage in voorbereiding (voorgenomen bijlage V). Voorts is relevant dat in de praktijk is gebleken dat de kosten per categorie bij DNB stabiel zijn. Vanwege de aard van het prudentieel toezicht kan DNB de kosten per categorie goed in de begroting aangeven. Afgezien van nieuwe taken fluctueren deze kosten nauwelijks en zijn deze voorspelbaar voor de sector.

Dit ligt anders bij het gedragstoezicht van de AFM. De AFM werkt themagericht en projectmatig, waarbij de kosten voor een categorie van jaar op jaar kunnen verschillen. Een directe jaarlijkse doorberekening per toezichtcategorie kan hierdoor voor grote fluctuaties zorgen. Dit staat op gespannen voet met het uitgangspunt van voorspelbare kosten.

Derhalve is er voor dit wetsvoorstel voor gekozen om het systeem zodanig te wijzigen dat voor DNB niet langer wordt uitgegaan van een procentuele verdeling over de toezichtcategorieën, maar van een per categorie te betalen vergoeding die rechtstreeks voortvloeit uit de begroting van DNB. Voor wat betreft de AFM blijft het systeem gelijk aan de huidige Wbft.

---

¹⁴ Zie bijvoorbeeld voor 2017 de Regeling bekostiging financieel toezicht 2017.

4.3 Wettelijke vormgeving

Dit wetsvoorstel bevat de vier uitgangspunten die de grondslag vormen voor de vergoeding van de kosten van de toezichthouders. Zo is bepaald dat de personen die onder toezicht staan de kosten vergoeden. Daarbij is de omvang bepaald: begrote kosten, met uitzondering van de kosten voor Caribisch Nederland en met verrekening van het exploitatiesaldo. Bij het in rekening brengen wordt een onderscheid gemaakt tussen kosten voor eenmalige handelingen en kosten voor het doorlopend toezicht. Tot slot zijn regels gesteld over de beheersing van de kosten van de toezichthouders door middel van het kostenkader.

Zoals in paragraaf 2 uiteen is gezet, is flexibiliteit gewenst om de concrete toedeling van de kosten indien noodzakelijk voortvarender te kunnen wijzigen. Daarom is de uitwerking van de kostenvergoeding naar lagere regelgeving gedelegeerd. Concreet betekent dit dat de eenmalige handelingen en de daaraan verbonden kosten bij ministeriële regeling zullen worden vastgesteld. De toezichthouders begroten jaarlijks de kosten van de eenmalige handelingen. Op het totaal gezien zijn deze kosten beperkt. In het begrotingsjaar 2017 gaat het om minder dan tien procent van de kosten bij de AFM en om circa één procent van de kosten bij DNB. In de huidige Wbft zijn de eenmalige handelingen en daaraan verbonden vergoeding neergelegd in Bijlage I. Deze bijlage is het meest aan wijziging onderhevig. Elke nieuwe handeling of wijziging van een handeling leidt tot een aanpassing in de bijlage. Daarbij volgen de meeste wijzigingen uit Europees recht. Zeker bij verordeningen leidt dit tot problemen, omdat gebleken is dat een verordening vaak eerder in werking treedt dan een wetswijziging die een doorlooptijd van twee jaar heeft. Gezien deze omstandigheden, het administratieve karakter van de bepalingen en de relatief geringe kosten, is de vaststelling van de eenmalige handelingen bij ministeriële regeling een passend regelniveau. Inhoudelijk zijn bij die vaststelling geen wijzigingen voorzien.

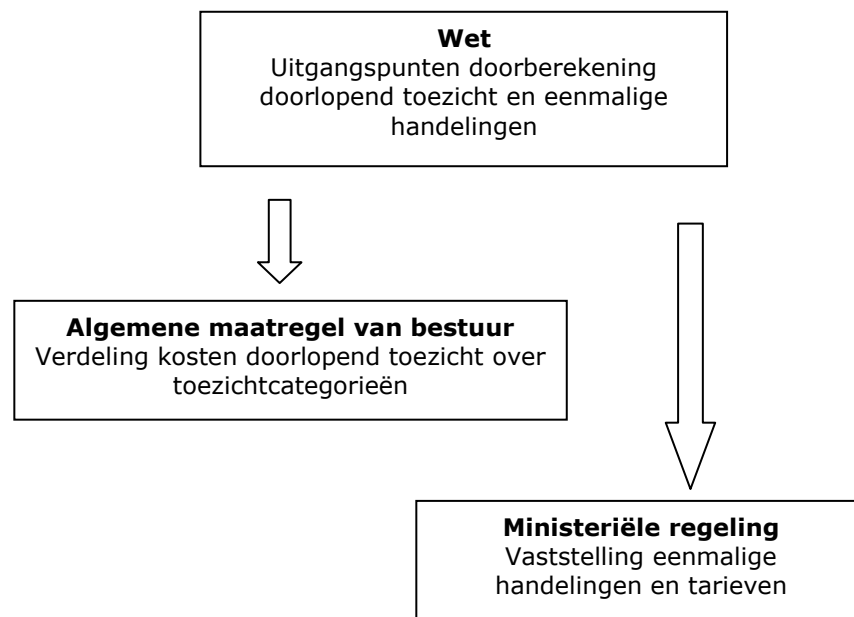
De uitwerking van de kostenverdeling bij het doorlopend toezicht wordt voortaan bij algemene maatregel van bestuur geregeld. De voorspelbaarheid en stabiliteit van de kostentoedeling is voor zowel de sector als de toezichthouders van groot belang. Tegelijkertijd is gebleken dat ook in de bijlagen voor de doorberekening van de kosten voor het doorlopend toezicht regelmatig wijzigingen nodig zijn. Ook hier is de aanleiding doorgaans Europese regelgeving. Het gaat dan in de regel om het toevoegen van nieuwe categorieën die onder het toezicht van AFM of DNB gaan vallen of om wijziging van omschrijvingen van bepaalde categorieën. Het niveau waarop de verdeling nu geregeld is, blijkt onvoldoende flexibel. Dit komt ook tot uitdrukking bij de eerste vijfjaarlijkse herziening. Het feit dat de wet hiervoor aangepast moet worden, maakt dat de nieuwe verdeling pas twee jaar na de integrale herberekening van de procentuele aandelen kan plaatsvinden. Om die reden wordt de uitwerking van de verdeling van de kosten voor het doorlopend toezicht gedelegeerd naar algemene maatregel van bestuur. Dit regelniveau maakt het mogelijk om binnen een jaar een noodzakelijke wijziging te realiseren en biedt tegelijkertijd waarborgen. Hierbij blijft het beleid gelijk: de verdeling van de kosten moet voorspelbaar en stabiel zijn. Dit betekent dat alleen bij grote taakwijzigingen of substantiële mutaties binnen categorieën de verdeling wordt aangepast. Voor het overige wordt de verdeling telkens na vijf jaar bezien en indien nodig herzien.

Het wetsvoorstel bepaalt nog wel de berekening van de totale kosten van het doorlopend toezicht. Het totale aan de sector in rekening te brengen bedrag wordt gevormd uit het totale bedrag van de begroting met aftrek van de kosten voor het toezicht in Caribisch Nederland¹⁵, de begrote kosten voor eenmalige handelingen en het exploitatiesaldo van het voorafgaande jaar. Het overgebleven bedrag wordt in rekening gebracht bij de personen die onder het toezicht van de desbetreffende toezichthouder vallen.

Net als op dit moment in bijlage II bij de Wbft zullen bij de algemene maatregel van bestuur de kosten van de AFM op basis van procentuele aandelen worden verdeeld over de toezichtcategorieën. Deze verdeling moet net als onder de huidige Wbft de voorspelbaarheid en stabiliteit van de kosten bevorderen. Bij het bepalen van de verdeling wordt gekeken naar de kosten van het toezicht in de afgelopen jaren en de verwachte ontwikkelingen in de komende jaren. Voor dit laatste geldt vooral dat wetgeving waarvan redelijke zekerheid bestaat dat deze binnen afzienbare tijd wordt geïmplementeerd op basis van ramingen wordt meegenomen in de berekeningen.

Zoals in de vorige paragraaf aangegeven, zal in de algemene maatregel van bestuur voor de kostenverdeling van DNB worden geregeld dat deze plaats vindt op basis van de begroting. In de algemene maatregel van bestuur worden de categorieën vastgesteld waarvoor DNB in de begroting een aparte post opneemt. Verder worden de maatstaven bepaald op basis waarvan de individueel te betalen bedragen worden vastgesteld.

Schematisch overzicht

4.4 Bijzondere kosten: curator en bijzondere bewindvoerder

De AFM en DNB kunnen in bijzondere gevallen een curator of bijzondere bewindvoerder benoemen bij een financiële onderneming. Deze bevoegdheid volgt uit de artikelen 1:76 en 1:76a van de Wet op het financieel toezicht. Het

¹⁵ Voor zover dit niet gedekt wordt door opbrengsten op grond van de Wet financiële markten BES.

betreft hier incidentele kosten die specifiek ten behoeve van de betrokken onderneming worden gemaakt. De AFM en DNB nemen hiervoor geen kosten op in de begroting. Als een dergelijk geval zich voordoet dan biedt de huidige Wbft in artikel 16 een grondslag om de kosten die de toezichthouder maakt bij de betrokken onderneming in rekening te brengen. Deze regeling is ongewijzigd overgenomen in onderhavig voorstel.

De huidige Wbft bevat in artikel 17 ook een bevoegdheid om kosten die verband houden met de beoordeling van kredietinstellingen in rekening te brengen. Deze grondslag vervalt. Het ging hier om een eenmalige beoordeling die verband hield met de overdracht van het toezicht op kredietinstellingen aan de Europese Centrale Bank. Het artikel is uitgewerkt en behoeft daarom niet terug te komen.

§5. Financiële gevolgen en administratieve lasten

Dit wetsvoorstel heeft geen gevolgen voor de Rijksbegroting. De uitgangspunten bij de bekostiging van het financieel toezicht blijven gelijk: de onder toezicht staande personen dragen de kosten van het toezicht. Daarnaast vindt ook geen wijziging rond de inzet van inkomsten uit boetes en verbeurde dwangsommen plaats.

Dit voorstel heeft wel financiële gevolgen voor de onder toezicht staande personen. De verdeling van de kosten onder de verschillende toezichtcategorieën wordt herzien. Met dit voorstel wordt deze uitwerking op het niveau van een algemene maatregel van bestuur geregeld. In de nota van toelichting bij die maatregel zal op deze gevolgen worden ingegaan.

Het voorstel wijzigt geen administratieve verplichtingen voor burgers of het bedrijfsleven en regelt geen nieuwe verplichtingen hiertoe. Het voorstel heeft daarmee geen consequenties voor de administratieve lasten.

§6. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

§7. Consultatie

II ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1. Begripsbepalingen *(oud: artikel 1)*

In dit artikel zijn enkele begrippen gedefinieerd. Ten opzichte van de huidige Wbft komen enkele begrippen niet meer terug. Het gaat om 'eenmalige kosten', 'overige kosten' en 'toezicht'. De begrippen eenmalige handelingen en overige kosten houden verband met de uitwerking van de doorberekening van de toezichtkosten. Met dit voorstel wordt die uitwerking naar een lager regelniveau gedelegeerd en is een begripsbepaling in de wet niet meer nodig. Het begrip toezicht geeft aan welke activiteiten onder de bekostiging op grond van de Wbft vallen. In dit voorstel komt de reikwijdte van de wet in artikel 2 tot uitdrukking. Daarmee is een apart begrip voor toezicht niet meer nodig. Van de gehandhaafde begrippen uit de Wbft is alleen de begripsomschrijving bij 'toezichthouder' gewijzigd. In de Wbft is hierin een lijst opgenomen van wetten op basis waarvan toezicht wordt gehouden. Feitelijk bepaalt de begripsomschrijving hiermee de reikwijdte van de wet. In dit voorstel is de

reikwijdte in zijn geheel in artikel 2 geregeld. Daarmee is de lijst met wetten in de begripsomschrijving niet meer nodig.

Daarnaast is het begrip 'onder toezicht staande persoon' toegevoegd. Onder dit begrip worden de personen die onder het toezicht van de AFM of DNB vallen verstaan. Dit zijn de personen die handelingen verrichten waarop de AFM of DNB toezicht houdt op grond van een wettelijke taak. Het begrip is van belang voor de doorberekening in hoofdstuk 3 van het wetsvoorstel. Dit geldt tevens voor het begrip 'eenmalige handeling'. Aan dit begrip is een meer inhoudelijke omschrijving gegeven. Bij deze handelingen gaat het om het behandelen van een aanvraag of verzoek, het geven van een beschikking of andere handeling met een eenmalig karakter die voor een specifieke persoon wordt verricht. Ten opzichte van het doorlopend toezicht is het kenmerkende onderscheid dat de handeling aanwijsbaar voor een bepaalde persoon wordt verricht.

Artikel 2. Reikwijdte (*oud: artikelen 1 en 1a*)

Dit wetsvoorstel regelt de bekostiging van het financieel toezicht. Dit zijn de kosten die de toezichthouders AFM en DNB maken bij de uitvoering van hun wettelijke taken. Voor de AFM zijn dit alle taken die zij verricht. Bij DNB ligt dit anders. DNB verricht naast haar toezichtstaken ook nog monetaire taken, statistiektaken en taken in het kader van het betalingsverkeer op grond van de Bankwet 1998 en de Wet geldstelsel BES. Deze taken vallen niet onder dit wetsvoorstel en onder de hier geregelde bekostiging.

De reikwijdte van dit voorstel is gelijk aan de huidige Wbft. De vormgeving hiervan is wel anders. In artikel 1 Wbft is nu aan de hand van een lijst met wetten bepaald welke taken onder de bekostiging op grond van de Wbft vallen. Daarnaast is in het begrip toezicht bepaald dat ook voorbereidingstaken voor nieuwe taken hieronder vallen. Tot slot zijn in artikel 1a enkele taken voor DNB uitgezonderd. In dit voorstel is in artikel 2 voor de reikwijdte aangesloten bij de formulering in artikel 37 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen. De bekostiging ziet op de uitvoering door de toezichthouder van de bij of krachtens de wet aan haar opgedragen taken en daaruit onmiddellijk voortvloeiende werkzaamheden. Onder de opgedragen taken vallen alle taken die uit de wetten volgen die in het huidige artikel 1 staan. Deze formulering dekt daarmee alle huidige en toekomstige taken van de toezichthouders. Voor de duidelijkheid is hier nog aan toegevoegd dat onder de taken ook de voorbereiding van nieuwe taken valt. Vervolgens zijn in het tweede lid van artikel 2 uitzonderingen gemaakt voor taken van DNB die niet onder deze bekostiging vallen. Het gaat dan om de monetaire taken, statistiektaken en taken in het kader van het betalingsverkeer uit de Bankwet 1998 en de Wet geldstelsel BES en de taken die nu in artikel 1a genoemd zijn. Deze beperking komt ook overeen met de beperking die in artikel 1:30, derde lid, van de Wft is opgenomen bij de reikwijdte van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen op DNB. De onderdelen b en c zijn op dit moment opgenomen in artikel 1a. De kosten voor de uitvoering van die verordeningen houden verband met de taakvervulling in haar hoedanigheid binnen het Europees stelsel van centrale banken en worden gedragen door de centrale bank. Materieel blijft hiermee de reikwijdte van de wet gelijk en is meer aangesloten bij de Kaderwet en is de wet minder onderhoudsgevoelig doordat de limitatieve lijst met wetten is geschrapt.

Artikel 3. Indiening begroting (*oud: artikel 2, eerste lid*)

Deze bepaling is niet gewijzigd. Op grond van artikel 1:30 Wft is de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen van toepassing op de AFM en DNB. De Kaderwet regelt het opstellen van een begroting en de indiening daarvan bij de verantwoordelijke minister (artikelen 26 tot en met 30 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen). Dit artikel geeft daaraan een nadere invulling door voor te schrijven dat de begroting voor 1 december ingediend moet zijn.

Artikel 4. Hoogte begroting (*oud: artikel 2, vierde lid*)

Dit artikel regelt de vaststelling van het kostenkader waarbinnen de toezichthouders hun begroting moeten inrichten. Het eerste lid regelt de opdracht om een kader op te stellen en een maximum van het kader. Het gaat hier expliciet om het maximale bedrag van het kader, het bedrag in het kader hoeft niet op dit bedrag vastgesteld te worden. Zo is voor de periode 2017-2020 bijvoorbeeld bepaald dat een efficiencykorting wordt toegepast, waardoor het bedrag van het kader afneemt over de jaren. Het tweede lid bepaalt dat de begroting van de toezichthouder niet hoger is dan het maximum in het kostenkader dat voor het desbetreffende jaar is vastgesteld. Voor een inhoudelijke toelichting wordt verwezen naar paragraaf 3.3 van deze memorie.

Artikel 5. Inrichting begroting (*oud: artikel 2, tweede, derde en vijfde lid, en artikel 4*)

De regels die nu in de Wbft zijn gesteld over de inrichting van de begroting houden verband met de doorberekening van de kosten aan de sector. DNB moet in dat kader onderscheid maken tussen verschillende soorten overige kosten die gerelateerd zijn aan de bijlagen II, III en IV. Omdat de uitwerking van de doorberekening bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld, worden in die maatregel ook de inrichtingseisen voor de begroting vastgesteld. Daarbij komt de specifieke inrichting in het huidige artikel 2, derde lid, Wbft niet terug omdat DNB direct op grond van de begroting tot de kosten per toezichtcategorie zal komen en de begroting dus niet meer aan de hand van de bijlagen bij de Wbft hoeft in te richten.

Het eerste lid van artikel 5 stemt overeen met het huidige artikel 2, vijfde lid. Omdat DNB in verband met haar andere taken nog een afzonderlijke jaarrekening heeft, wordt bij het verantwoorden van de uitgaven en inkomsten bij de toezichttaken gesproken van 'verantwoording' in plaats van jaarrekening.

Artikel 6. Goedkeuring begroting (*oud: artikel 3*)

In dit artikel zijn geen inhoudelijke aanpassingen doorgevoerd. Wel is de formulering van het eerste lid technisch aangepast.

Artikel 7. Bijzondere bepalingen (*oud: artikel 5, tweede tot en met vierde lid*)

Op grond van artikel 37 juncto de artikelen 18, 34 en 35 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen verantwoorden AFM en DNB de kosten die zij voor het toezicht maken. Artikel 7 van dit voorstel geeft hier nog bijzondere regels voor. Zo wordt de jaarrekening bij DNB verantwoording genoemd omdat DNB voor haar andere taken ook een jaarrekening opstelt. Verder is geregeld

dat de AFM de accountantsverklaring laat opstellen door een zelfstandige accountant die niet werkt voor een accountantsorganisatie. Dit ter voorkoming van belangenverstrengeling in verband met het toezicht van de AFM op die organisaties. Tot slot is bepaald dat de jaarrekening wordt goedgekeurd door het toezichthoudende orgaan voordat deze bij de ministers wordt ingediend.

Artikel 8. Inrichting jaarrekening *(oud: artikel 7)*

Dit artikel komt inhoudelijk overeen met artikel 7 in de Wbft. Alleen het zesde lid van dat artikel komt niet terug. Dat lid geeft regels over de inrichting van de verantwoording van DNB. Die regels houden verband met de doorberekening van de toezichtkosten. Nu de uitwerking van de doorberekening bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld, worden ook bij die maatregel eventuele nadere regels voor de inrichting van de jaarrekening, die met die uitwerking verband houden, vastgesteld. Daarnaast is het derde lid van het huidige artikel 7 in een apart artikel opgenomen (artikel 11). Dit betreft namelijk geen voorschrift over de inrichting van de begroting, maar een verplichting om inkomsten uit boetes en verbeurde dwangsommen hoger dan € 2,5 miljoen aan de Staat af te dragen. In het exploitatiesaldo van de toezichthouders wordt het totaal van de baten meegenomen, dus inclusief baten boven € 2,5 miljoen aan boetes en verbeurde dwangsommen. Bij de berekening voor de kosten van het doorlopend toezicht wordt dat deel niet meegerekend bij het exploitatiesaldo (zie artikel 15).

Artikel 9. Goedkeuring jaarrekening *(oud: artikel 6)*

Inhoudelijk zijn ten aanzien van de goedkeuring van de jaarrekening geen wijzigingen aangebracht. Wel is het eerste lid technisch gewijzigd.

Artikel 10. Jaarverslag *(oud: artikel 8)*

Ook bij de regels over het jaarverslag zijn geen inhoudelijke wijzigingen verricht.

Artikel 11. Afdracht inkomsten uit boetes en verbeurde dwangsommen *(oud: artikel 7, derde lid)*

Voor zover de inkomsten uit boetes en dwangsommen meer bedragen dan € 2,5 miljoen, wordt het resterende bedrag overgemaakt aan de Staat. Het bedrag tot € 2,5 miljoen wordt gebruikt voor de bekostiging van de toezichthouders. Dit bedrag houdt verband met de kosten die de toezichthouder maakt voor handhaving. Deze regeling is gelijk aan de huidige regeling in de Wbft. Omdat het hier niet zozeer de inrichting van de begroting betreft, maar een verplichting die ontstaat na goedkeuring van de verantwoording, is de verplichting in een aparte paragraaf geplaatst.

Artikel 12. Periodiek overleg met de sector *(oud: artikel 9)*

Net als in de huidige Wbft is voorgeschreven dat de toezichthouders tweemaal per jaar overleg voeren met een representatieve vertegenwoordiging van de onder toezicht staande personen. In die overleggen kunnen de toezichthouders het gevoerde beleid en de bereikte resultaten toelichten en kan de sector vragen en opmerkingen hierbij plaatsen. Naast dat deze overleggen het

gesprek tussen toezichthouder en onder toezicht staanden faciliteert, bevorderen deze overleggen de transparantie van het toezicht. De verslagen van de overleggen worden openbaar bekend gemaakt.

Artikel 13. Vergoeding kosten toezichthouders (*oud: artikel 11*)

Dit artikel vormt de basis voor de doorberekening van de kosten van de toezichthouders. Alle kosten die de toezichthouders maken in het kader van de uitvoering van de taken in artikel 2 worden doorberekend aan de onder toezicht staande personen. Hieronder vallen zowel de personen ten behoeve van wie de toezichthouder een specifieke handeling verricht als de personen die onder het wettelijk toezicht van de AFM of DNB vallen. Onder die laatste categorie vallen niet de zogenoemde Europees paspoorthouders. Die personen staan namelijk onder toezicht van een autoriteit in een andere lidstaat van de Europese Unie.

In het tweede lid van dit artikel is een aantal uitgangspunten bij de doorberekening opgenomen. Deze bepaling komt grotendeels overeen met het vijfde lid van artikel 6a van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt. Zo zullen de kosten die worden doorberekend nooit hoger zijn dan begroot voor de uitvoering van het toezicht. Een eventueel positief of negatief saldo van het voorafgaande jaar wordt daarbij meegenomen. Verder kunnen de door te berekenen kosten zowel directe als indirecte kosten betreffen. Daarnaast geldt als uitgangspunt dat kosten die specifiek ten behoeve van een persoon worden gemaakt afzonderlijk aan die persoon worden doorberekend. Dit betreft de eenmalige handelingen als het behandelen van een aanvraag, geven van een beschikking, het inschrijven of registreren van een persoon of een vergelijkbare handeling die ten behoeve van een instelling wordt verricht. Tot slot is bepaald dat kosten voor de uitvoering van de taken in Caribisch Nederland niet op grond van deze wet worden doorberekend. De Wet financiële markten BES heeft een eigen systeem voor de bekostiging van de uitvoering van de taken van de toezichthouders.

Artikel 14. Eenmalige handelingen (*oud: artikelen 12 en 12a in combinatie met bijlage I*)

De eenmalige handelingen worden afzonderlijk doorberekend. Hierin vindt geen inhoudelijke wijziging plaats. Het vaststellen van de eenmalige handelingen met de daaraan verbonden kosten vindt bij ministeriële regeling plaats. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 4.3. Bij die regeling zullen ook regels worden gesteld over de wijze waarop de kosten moeten worden voldaan (vergelijkbaar aan het huidige artikel 12, tweede en derde lid). Ook vindt in die regeling de definiëring van het begrip mkb-onderneming plaats zoals dat nu in artikel 12a is geregeld. Naast nieuwe eenmalige handelingen of wijzigingen van bestaande eenmalige handelingen, kan ook een wijziging in het algemeen prijspeil aanleiding vormen om de tarieven te wijzigen.

Artikel 15. Doorlopend toezicht (*oud: artikelen 13, 14 en 15 in combinatie met de bijlagen II, III en IV*)

Jaarlijks worden aan de personen die onder het toezicht van AFM en DNB vallen een bedrag in rekening gebracht voor het doorlopend toezicht. Het totaal van de kosten van het doorlopend toezicht in enig jaar bestaat uit de begroting

van de toezichthouder met aftrek van de eenmalige handelingen en het toezicht in Caribisch Nederland. Daarbij wordt nog het exploitatiesaldo van het voorafgaande jaar verrekend. Bij dat exploitatiesaldo wordt het saldo voor de uitvoering van de taken in Caribisch Nederland en de inkomsten uit boetes en dwangsommen boven € 2,5 miljoen afgetrokken.

De verdere uitwerking van de doorberekenningsystematiek wordt bij lagere regelgeving uitgewerkt. Voor een uiteenzetting hierover wordt verwezen naar paragraaf 4.4. Daarbij worden tevens regels gesteld voor de situatie dat een persoon niet het gehele jaar onder het toezicht valt of sprake is van bijzondere situaties als fusie en afwikkeling (artikelen 14 en 15). Voor de situatie dat een persoon niet het gehele jaar onder het toezicht valt, is een bijzondere toevoeging gedaan. Een bedrag kan worden vastgesteld waaronder geen heffing in rekening wordt gebracht. Op dit moment is de toezichthouder altijd verplicht een heffing in rekening te brengen. Dit geldt ook als de betrokken persoon slechts een week in het desbetreffende jaar onder het toezicht viel en de kosten naar rato bijvoorbeeld € 15 euro bedragen. De administratiekosten zijn in een dergelijk geval voor zowel de toezichthouder als de betrokken persoon hoger dan het in rekening te brengen bedrag. Het gaat dan niet alleen om verzending van de factuur en betaling, maar ook om de uitvraag en levering van gegevens op basis waarvan de berekening van de kosten plaats vindt. Vergelijkbaar aan andere regelingen biedt deze grondslag daarom de mogelijkheid om een minimumbedrag op te nemen voor het in rekening brengen van de kosten van het doorlopend toezicht.

Artikel 16. Kosten curator en bijzondere bewindvoerder (*oud: artikel 16*)

De toezichthouders kunnen kosten die verband houden met de benoeming van een curator of bijzondere bewindvoerder in rekening brengen bij de betrokken financiële onderneming. Deze kosten zijn incidenteel en worden niet opgenomen in de begroting. De bepaling komt overeen met artikel 16 van de Wbft.

Artikel 17. Intrekking Wet bekostiging financieel toezicht

De huidige Wet bekostiging financieel toezicht en de daarop berustende regelgeving vervalt. Bij de onderliggende regelgeving gaat het om het Besluit bekostiging financieel toezicht 2013, het Besluit kosten uitgebreide beoordeling Wbft en de jaarlijkse tarievenregelingen.

Artikel 18. Overgangsrecht

Op alle jaren voorafgaand aan de intrekking van de Wet bekostiging financieel toezicht blijft die wet van toepassing. Dit geldt voor openstaande vorderingen en voor lopende procedures over te betalen vergoedingen. Voor de verwerking van het exploitatiesaldo van het laatste jaar onder de Wbft hoeft niets geregeld te worden. De regels op grond van dit wetsvoorstel kunnen hier direct op van toepassing zijn. Het exploitatiesaldo in het eerste jaar van de nieuwe wet is gelijk aan het overschot of tekort dat volgt uit de jaarrekening over het laatste jaar dat de Wbft nog van toepassing was. Bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld hoe het exploitatiesaldo vanaf 2019 wordt verwerkt bij de doorberekening van de kosten voor het doorlopend toezicht. Enige bijzondere regeling is nog dat de verantwoording over het laatste jaar dat de Wbft nog van toepassing was overeenkomstig die wet plaats vindt. Omdat de

doorberekeningsystematiek voor DNB wijzigt, zullen ook de inrichting van de begroting en verantwoording overeenkomstig wijzigen. Deze wijzigingen moeten nog niet gelden voor de verantwoording over het jaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel.

Artikelen 19 en 20

Dit betreffen technische wijzigingen van de Algemene wet bestuursrecht en de Wet op het financieel toezicht die nodig zijn nu de Wbft wordt ingetrokken.

Transponeringstabel

Oud (artikel)	Nieuw (artikel)	Opmerking
1	1	
1a	2, tweede lid	In artikel 2 is de reikwijdte van de wet geregeld, waarbij nu in het tweede lid naast de uitzonderingen uit artikel 1a ook de monetaire taken van DNB zijn uitgezonderd
2, eerste lid	3	
2, tweede t/m zesde lid	4 en 5	<ul style="list-style-type: none"> - het tweede en derde lid zijn vervallen. De onderverdeling in overige kosten houdt verband met de doorrekening aan de sector en deze wordt bij amvb geregeld; - vierde en vijfde lid zijn aangepast in verband met de wijzigingen rond het kostenkader; - het zesde lid is overbodig nu uit artikel 2 volgt dat deze wet voor DNB alleen op de toezichtstaken ziet
3	6	
4	5, tweede lid	Omdat de inrichting mede verband houdt met de doorberekening aan de sector is gekozen voor delegatie naar amvb. In die amvb kan wel geregeld worden dat bepaalde zaken bij ministeriële regeling worden vastgesteld
5	7	Het eerste en tweede lid zijn al geregeld in artikel 37 jo artikel 34 van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen
6	9	
7, eerste, tweede, vierde, vijfde en zesde lid	8	Wijze van toedeling van baten uit verbeurde dwangsommen en boetes wordt bij amvb geregeld
7, derde lid	11	
8	10	

9	12	
11	13	Het tweede lid komt terug in de reikwijdtebepaling van artikel 2
12	14	De opsomming van eenmalige handelingen is gedelegeerd evenals de wijze waarop de kosten moeten worden voldaan.
12a	vervallen	Deze bepaling wordt in de regeling op grond van artikel 13 opgenomen.
13	15	De wijze waarop het doorlopend toezicht wordt en verdeeld over de sector wordt bij amvb geregeld.
14	-	Wordt bij amvb geregeld
15	-	Wordt bij amvb geregeld
16	16	
17	vervallen	Deze bepaling is uitgewerkt, het betrof een eenmalige doorlichting die moest worden doorberekend

De Minister van Financiën,